

съ Источна Румелия и спря съ съединението, има 6 цѣли годишнина течения и отъ седмата 10 броя. Основателя на този вѣстникъ е Д. В. Манчовъ, а редактори сж били най-напрѣдъ *Ст. Михайловски*, а по-послѣ *Ив. Вазовъ* и *К. Величковъ*.

Първия номеръ на „Народний Гласъ“ се появи на 15 юний 1879 година. Вѣстникътъ излизаше два пхти въ седмицата, на 4 страници, folio, 4 стълбца; печатанъ е въ печатницата на Д. В. Манчовъ и е струвалъ за година въ България 20 лева. Сътрудници на „Народенъ Гласъ“ сж били въ разни врѣмена Ив. Говедаровъ, Д. Минковъ, Ив. С. Гешовъ и пр.

Въ подлистникъ на „Народенъ Гласъ“ сж били напечатани слѣднитѣ нѣща: „Бълѣжки върху българскитѣ работи“ отъ Батекий Маркизь; — „Отечество,“ драма въ 5 дѣйствия отъ К. Величковъ. — „Български ужаси и Источний въпросъ“ отъ Гладстона, прѣвѣлъ Д. Минковъ; — „Агация,“ исторически етюдъ изъ епохата на Българскитѣ въстания отъ Хохолушека (чешки писателъ); — „Учено пхтувание по моята стая“ отъ А. Мингрень; — „Господинъ Мортагонъ“ комедия въ 2 дѣйствия отъ Ив. Вазовъ и К. Величковъ; — „Нощъ прѣди трѣгване“ отъ Ф. Р. Ферипись; — „Кандидатъ на безсмъртието,“ хумористически романъ отъ Свѣтополка Чехъ, прѣводъ отъ нѣмски; — „Педагогически расказъ“ отъ Богданъ Стояновъ по Салцмана, пише за нашия народъ А. Поповъ; — „Въ Прѣдвечерieto“ (На канунѣ) отъ И. С. Тургеневъ, прѣведе отъ руски П. Наботковъ; — „Просвѣта подъ сѣнката на прѣпорцитѣ; „Жертви на прѣдразсжджа,“ А. П. Горановъ; — „Русска“ драма отъ Вазовъ; — „Герои на труда и мъченици на научния успѣхъ“ отъ Гастонъ Тисандие.

Особенно обърна вниманието върху себе си „Народний Гласъ“ въ врѣме на прѣврата 1881 год. когато Вазовъ и Величковъ посвѣтихж най-горѣщи статии противъ авторитѣ на този прѣломъ, най-напрѣдъ мисленъ за необходимъ, и отъ който сѣтнѣ и нѣкои отъ авторитѣ му зехж да се отказватъ.

Тѣзи статии бѣхж истински филипики и писани въ духтъ на Викторъ Хюговитѣ анти-наполеоновски рѣчи. Като публицистъ Вазовъ се показа все така отзивчивъ на народнитѣ чувствования и болки, както и като поетъ. Неговата увлекающа се душа се изливаше въ цѣлъ редъ филипики, които не могахтъ да бжджтъ игнорирани отъ оцѣнителя на неговата творческа дѣятелностъ.

Вазовъ ще направи много хубаво, ако сега, по поводъ